

‘ABDU’L-BAHÁOVY

DESKY HAAGU

První deska Haagu 17. prosince 1919

Ó VY, ctění lidé, již jste průkopníky mezi těmi, kteří světu lidstva přejí jen to dobré!¹

Dopisy, které jste poslali během války, nedošly, ale dopis datovaný 11. února 1916 právě dorazil a ihned je psána odpověď. Váš záměr si zasluhuje tisíceré chvály, neboť sloužíte světu lidstva a tato služba vede ke štěstí a blahu všech. Nedávná válka světu a lidem dokázala, že válka ničí, zatímco světový mír tvoří; válka je smrtí, zatímco mír je životem; válka je nenasytná a krvežíznivá, zatímco mír je dobročinný a humánní; válka patří do světa přírody, zatímco mír pochází ze základu Božího náboženství; válka je temnotou nejtemnější, zatímco mír je světlem nebeským; válka je pro dům lidstva zhoubou, zatímco mír je pro svět člověčenstva věčným životem; válka je jako požírající vlk, zatímco mír je jako anděl nebes; válka je bojem o holou existenci, zatímco mír je vzájemnou pomocí a spoluprací mezi národy světa a příčinou libosti Toho Pravého v nebeské říši.

Není ani jediná duše, jejíž svědomí by nedosvědčilo, že v tento den na světě neexistuje důležitější záležitost, než je světový mír. Každý spravedlivý toto dosvědčuje a vzhlíží k oné ctěné radě, neboť jejím cílem je, aby se tato temnota přeměnila ve světlo, tato krvežíznivost v laskavost, tato muka v blaženost, tato strast v pohodu a toto nepřátelství a nenávisť v přátelství a lásku. Úsilí oněch ctěných duší si tudíž zaslouží chválu a uznání.

Leč moudré duše, jež si jsou vědomy zásadních vztahů, které se linou ze skutečností všech věcí, soudí, že jediná věc sama o sobě nemůže lidskou skutečnost ovlivnit tak, jak by měla a má, neboť dokud se myslí lidí nesjednotí, nemůže být dosaženo ničeho zásadního. V současné době je světový mír záležitostí velmi důležitou, ale aby základy, na kterých tato záležitost stojí, mohly být bezpečně zakotveny, její zřízení pevné a její konstrukce odolná, je nezbytná jednota svědomí.

Pročež před padesáti lety v době, kdy byl uvržen do pevnosti ‘Akká, ukřivděn a uvězněn, Bahá’u’lláh tuto otázku světového míru vyložil. O této důležité záležitosti světového míru napsal všem velkým vládcům světa a ustavil ji mezi Svými přáteli v Orientu. Obzor Východu byl v úplné temnotě, národy si navzájem prokazovaly naprostou nenávisť a nepřátelství, náboženství si navzájem žíznila po krvi a byla to temnota nejtemnější. V takovéto době Bahá’u’lláh zazářil jako slunce z horizontu východu a osvětlil Persii světlem těchto učen.

¹ Tento dopis je ‘Abdu’l-Baháovou odpovědí na dopis, který mu napsal výkonný výbor Ústřední organizace pro trvalý mír. Desku, kterou Shoghi Effendi v knize *God Passes By* popsal jako desku „dalekosáhlé důležitosti“ a která je datována 17. prosince 1919, výboru v Haagu přivezla zvláštní delegace.

Mezi Jeho učením bylo vyhlášení světového míru. Lidé různých národů, náboženství a sekt, již ho následovali, se sblížili to takové míry, že byla pořádána pozoruhodná setkání, skládající se z rozličných národů a náboženství Východu. Každá duše, která na tato shromáždění přišla, viděla pouze jeden národ, jedno učení, jednu stezku, jeden řád, neboť Bahá'u'lláhovo učení se neomezovalo na ustavení světového míru. Zahrnovalo mnohá učení, která doplňovala a podporovala učení o světovém míru.

Mezi těmito učením bylo nezávislé zkoumání skutečnosti, aby svět lidstva mohl být zachráněn z temnoty napodobování a mohl dospět k pravdě; aby mohl strhnout a odhodit tento otrhaný a již malý šat z doby před tisíci lety a mohl si obléknout háv utkaný v naprosté čistotě a svatosti na tkalcovském stavu skutečnosti. Poněvadž skutečnost je jedna a nepřipouští mnohočetnost, rozdílné názory tudíž v konečném důsledku musí splýnout v jeden.

A mezi Bahá'u'lláhovými učením je jednota světa lidstva; že všechny lidské bytosti jsou ovečkami Božími a On je laskavým Pastýřem. Tento Pastýř je laskavý ke všem ovečkám, protože je stvořil, vychoval je, staral se o ně a chránil je. Není pochyb, že tento Pastýř je hodný na všechny ovečky a kdyby mezi těmito ovečkami byly nějaké neznalé, tak se musejí vzdělávat; pokud by tam byly děti, tak se musejí vychovávat, dokud nedospějí; kdyby tam byli nemocní, tak musejí být uzdraveni. Nemůže tam být nenávisť ani nepřátelství, neboť tito neznalí a nemocní musí být léčeni, jak by je léčil laskavý lékař.

A mezi Bahá'u'lláhovými učením je, že náboženství musí být příčinou přátelství a lásky. Pokud se stane příčinou odcizení, tak není potřeba, neboť náboženství je jako lék, který, pokud nemoc zhoršuje, je nepotřebný.

A mezi Bahá'u'lláhovými učením je, že náboženství musí být v souladu s vědou a rozumem, aby mohlo ovlivnit srdce lidí. Jeho základy musí být pevné a nesmí spočívat v napodobování.

A mezi Bahá'u'lláhovými učením je, že náboženské, rasové, politické, ekonomické a vlastenecké předsudky ničí strukturu lidstva. Dokud budou tyto předsudky převládat, svět člověčenstva nedojde klidu. Po dobu 6000 let nás dějiny zpravují o světě lidstva. Během těchto 6000 let nebyl svět lidstva oproštěn od válek, sporů, vražd a krvežíznivosti. V každé době se vedla nějaká válka v té či oné zemi a tyto války byly zapříčiněny buď náboženskými předsudky, rasovými předsudky, politickými předsudky či vlasteneckými předsudky. Je tudíž potvrzeno a prokázáno, že veškeré předsudky jsou pro strukturu lidstva zhoubné. Dokavad tyto předsudky přetrvávají, bude boj o holou existenci nutně převládat a krvežíznivost a nenasytlost pokračovat. Pročež, jak tomu bylo i v minulosti, svět lidstva nemůže být spasen před temnotou přírody a nemůže dosáhnout osvětlení jinak, než že se vzdá předsudků a osvojí si mravy Království.

Jestliže jsou tyto předsudky a nepřátelství následkem náboženství, zvažte, že náboženství by mělo být příčinou přátelství, jinak je zbytečné. A pokud jsou tyto předsudky národnostními, zvažte, že veškeré člověčenstvo tvoří jeden národ, všichni pocházejí z Adamova stromu a Adam je kořenem toho stromu. Onen strom je jeden a všechny národy jsou jako větve, zatímco jednotlivci z lidstva jsou jako listy, květy a ovoce tohoto stromu. Pročež tedy zřízení různých národů a následné prolévání krve a pustošení domu lidstva vyplývají z lidské nevědomosti a sobeckých pohnutek.

Co se týče vlasteneckých předsudků, ty jsou také zásluhou naprosté nevědomosti, neboť povrch země je jednou vlastí. Každý může žít v jakémkoli místě na zeměkouli. Celý svět je tudíž rodištěm člověka. Tyto hranice a přechody byly vytvořeny člověkem. Ve stvoření takovéto hranice a přechody nebyly vymezeny. Evropa je jeden světadíl, Asie je jeden světadíl, Afrika je jeden světadíl, Austrálie je jeden světadíl, ale některé duše z osobních pohnutek a zistných zájmů každý z těchto světadílů rozdělily a určitou část považovaly za svou vlastní zemi. Bůh žádné hranice mezi Francií a Německem nevytyčil; plynule na sebe navazují. A přec v prvních stoletích sobecké duše, aby prosazovaly své vlastní zájmy, vytyčily hranice a přechody a den po dni jim přikládaly větší a větší důležitost, až to v následujících stoletích vedlo k intenzivnímu nepřátelství, krveprolití a plenění. Toto bude stejným způsobem pokračovat donekonečna, a pokud toto pojetí vlastenectví

zůstane omezeno na určité kruhy, bude primární příčinou zkázy světa. Nikdo moudrý a spravedlivý tyto imaginární rozdíly neuzná. Každou ohraničenou oblast, kterou nazýváme rodnou zemí, považujeme za svou vlast, kdežto zeměkoule je vlastní všech, nikoli jen nějaká vyhrazená oblast. Krátce, na této zemi žijeme pouze pár dní a nakonec jsme do ní pochováni, je naším věčným hrobem. Stojí to za to, abychom se kvůli tomuto věčnému hrobu zabývali krveprolitím a navzájem se trhali na kusy? Vůbec ne, Boha takového chování netěší a ani žádný soudný člověk by jej neschvaloval.

Uvažujte! Blahoslavená zvířata se žádnými vlasteneckými hádkami nezabývají. Jeden s druhým jsou v naprostém přátelství a žijí společně v harmonii. Kdyby náhodou ve stejnou dobu a na stejné místo přilétla holubice z východu, holubice ze západu, holubice ze severu a holubice z jihu, ihned by se v souladu družily. Tak je to se vším blahoslaveným zvířectvem a ptáky. Ale dravá zvířata, jakmile se potkají, na sebe navzájem útočí a bojují spolu, jeden druhého rvou na kusy a je pro ně nemožné, aby spolu žila v míru na jednom místě. Jsou to všichni nespolečenští a lítí, divocí a bojechtiví rváči.

Ohledně ekonomických předpokladů je zřejmé, že kdykoli se pouta mezi národy posílí, výměna zboží se urychlí a v jedné zemi jsou zřízeny ekonomické zásady, nakonec to ovlivní i ostatní země a přinese všeobecný prospěch. Proč tedy tento předpoklad?

Co se týče politických předpokladů, je nutno se řídit politikou Boží a je nezpochybnitelné, že politika Boží je důležitější než politika lidská. Musíme následovat božskou politiku a to stejnou měrou platí pro všechny jedince. On se všemi jedinci zachází stejně, nečiní žádné rozdíly – a to je základem božských Náboženství.

A mezi Bahá'u'lláhovými učenímí je vytvoření jazyka, který by se univerzálně rozšířil mezi všechny lidi. Toto učení bylo Bahá'u'lláhovým perem zjeveno, aby tento univerzální jazyk odstranil ze světa lidí nedorozumění.

A mezi Bahá'u'lláhovými učenímí je rovnoprávnost mezi ženami a muži. Svět lidstva má dvě křídla – jedno křídlo jsou ženy a to druhé muži. Pták nemůže létat, dokud nejsou obě křídla stejnou měrou rozvinuta. Pokud by mělo jedno křídlo zůstat slabé, let je nemožný. Dokud se svět žen nestane rovnoprávným se světem mužů, co se týče nabývání ctností a dokonalostí, nelze dosáhnout úspěchu a blahobytu tak, jak to má být.

A mezi Bahá'u'lláhovými učenímí je dobrovolné sdílení vlastního majetku s ostatními z lidí. Toto dobrovolné sdílení je něco více než rovnost a spočívá v tom, že člověk by neměl dávat přednost sobě samému před ostatními, ale spíše by měl pro ostatní obětovat svůj život a majetek. Leč nemělo by se to zavést z donucení, aby to bylo stanoveno zákonem, který by člověk musel dodržovat. Nikoli, člověk by měl spíše dobrovolně a z vlastní vůle pro ostatní obětovat svůj majetek i život a ochotně vynakládat peníze na chudé tak, jak se to dělá v Persii mezi Bahá'í věřícími.

A mezi Bahá'u'lláhovými učenímí je svoboda člověka, aby se prostřednictvím ideální Moci mohl vymanit a osvobodit ze zajetí světa přírody. Dokud je člověk zajatcem přírody, je divou zvěří, jelikož boj za holou existenci je jednou z nezbytností světa přírody. Tato otázka boje za holou existenci je prazdrojem všech pohrom a je nejvyšším utrpením.

A mezi Bahá'u'lláhovými učenímí je, že náboženství je mocnou baštou. Pokud se struktura náboženství otřásá a kymácí, nastane rozruch a zmatek a řád věcí bude zcela narušen, neboť ve světě člověčenstva jsou dvě záštity, které člověka chrání před špatným konáním. Jednou je zákon, který trestá zločince. Ale zákon předchází jenom těm zjevným zločinům a ne skrytým hříchům, kdežto ideální záštita, konkrétně náboženství Boží, zabraňuje zjevným i skrytým zločinům, vychovává člověka, vštěpuje mu morálku, nutí ho si osvojit ctnosti a je tou vše zahrnující mocí, která zajišťuje štěstí světa lidstva. Ale náboženstvím je míněno to, co se zjistí zkoumáním, a ne to, co se zakládá na pouhém napodobování, základy božských Náboženství, a nikoli lidské napodobování.

A mezi Bahá'u'lláhovými učenímí je, že ačkoliv je hmotná civilizace jedním z prostředků pokroku světa lidstva, přec dokud se nesloučí s civilizací božskou, nebude dosaženo žádoucího výsledku, jímž je štěstí lidstva.

Uvažujte! Tyto bitevní lodě, které v průběhu jedné hodiny rozboří město na trosky, jsou výdobytkem hmotné civilizace; podobně děla značky Krupp, pušky Mauser, dynamit, ponorky, torpédové čluny, ozbrojená letadla a bombardéry – všechny tyto zbraně války jsou neblahými plody hmotné civilizace. Kdyby byla hmotná civilizace bývala spojena s božskou civilizací, tyto ohnivé zbraně by nikdy nebyly byly vynalezeny. Nikoliv, spíše by lidská energie byla zcela zasvěcena užitečným vynálezům a soustředila by se na záslužné objevy. Hmotná civilizace je jako skleněné stínítko lampy. Božská civilizace je lampa sama a to sklo je beze světla temné. Hmotná civilizace je jako tělo. Ať je sebenesmírněji půvabné, elegantní a krásné, je mrtvé. Božská civilizace je jako duch; a tělo svůj život získává z ducha, jinak je z něj mrtvola. Z tohoto je tedy zřejmé, že svět člověčenstva potřebuje dech Ducha svatého. Bez ducha je svět lidstva neživý a bez tohoto světla je svět lidstva v naprosté temnotě. Neboť svět přírody je živočišným světem. Dokud se člověk znovu nenarodí ze světa přírody, což znamená, dokud se od světa přírody neodpoutá, je v podstatě zvířetem a je to právě učení Boží, které toto zvíře přemění v lidskou duši.

A mezi Bahá'u'lláhovými učenímí je podporování vzdělání. Každému dítěti se musí dostat toliké výuky ve vědách, jak je nezbytné. Pokud jsou rodiče schopni uhradit výlohy na toto vzdělání, je to v pořádku, jinak prostředky na učení onoho dítěte musí poskytnout společenství.

A mezi Bahá'u'lláhovými učenímí je spravedlnost a právo. Dokud nebudou tyto na rovině existence uskutečněny, všechny věci budou ve zmatku a zůstanou nedokonalé. Svět lidstva je světem útisku a krutosti a říší agrese a vad.

Úhrnem, tato učení jsou nespočetná. Tyto různorodé zásady, jež pro štěstí lidstva představují ten nejdůležitější základ a jsou ze štědrosti Milosrdného, je nutno k otázce světového míru přidat a spojit je s ní, aby bylo dosaženo výsledků. Jinak je realizace světového míru sama o sobě ve světě lidstva obtížná. Ježto jsou Bahá'u'lláhova učení spojena se světovým mírem, jsou jako tabule plná všech druhů čerstvého a lahodného jídla. Každá duše na oné tabuli nekonečné štědrosti může nalézt, po čem touží. Pokud se otázka omezí pouze na světový mír, nebude těch pozoruhodných výsledků, jež jsou očekávány a žádoucí, dosaženo. Rozsah světového míru musí být takový, aby v něm všechna společenství a náboženství našla uskutečnění svých nejvyšších přání. Bahá'u'lláhova učení jsou taková, že v nich všechna společenství světa, ať náboženská, politická či etická, starobylá či moderní, naleznou vyjádření svého nejvyššího přání.

Například, příslušníci různých náboženství v učení Bahá'u'lláha najdou ustavení Univerzálního náboženství – náboženství, jež dokonale odpovídá současným podmínkám, které ve skutečnosti představuje okamžitý lék na nevyléčitelnou nemoc, jež zbavuje vší bolesti a poskytuje spolehlivý protijed na každý smrtelný jed. Neboť pokud bychom chtěli uspořádat a zorganizovat svět lidstva v souladu se současnými náboženskými napodobeninami a tímto přivodit štěstí světa lidstva, je to nemožné a neproveditelné – například, prosazování zákonů Tóry i ostatních náboženství v souladu se současnými napodobeninami. Zato podstatný základ všech božských Náboženství, jež se týká ctností světa lidstva a na němž stojí blahobyt světa člověka, se nachází ve své nejdokonalější formě v učení Bahá'u'lláha.

Podobně co se týče národů, které se dožadují svobody: umírněná svoboda, která zaručuje blaho světa lidstva a udržuje a zachovává univerzální vztahy, se ve své nejplnější síle a rozsahu nalézá v učení Bahá'u'lláha.

Takže ohledně politických stran: to, co je největší politikou, řídící svět lidstva, ba, božskou politikou, se nachází v učení Bahá'u'lláha.

Obdobně s přihlédnutím ke straně „rovnosti“, která hledá řešení ekonomických problémů: až do teď se všechna navržená řešení ukázala jako neproveditelná, mimo ekonomických řešení v učení Bahá'u'lláha, jež jsou proveditelná a společnosti nezpůsobují žádné potíže.

Tak je tomu i s ostatními stranami: když se do této záležitosti podíváte do hloubky, zjistíte, že nejvyšší cíle oněch stran se nacházejí v učení Bahá'u'lláha. Tato učení ustavují všezahrnující moc mezi všemi lidmi a jsou

proveditelná. Ale existují některá učení minulosti, například učení Tóry, která nelze v současnosti vykonávat. A stejně je to i s ostatními náboženstvími a doktrínami rozličných sekt a různých stran.

Kupříkladu otázka světového míru, v jejíž spojitosti Bahá'u'lláh říká, že musí být ustaven Nejvyšší tribunál: i když byla zřízena Společnost národů, přec je nezpůsobila nastolit světový mír. Ale Nejvyšší tribunál, který Bahá'u'lláh popsal, splní tento posvátný úkol s nejvyšší mocí a silou. A Jeho plán je tento: že národní rady všech zemí a národů – to jest parlamenty – zvolí dva či tři jednotlivce, již jsou nejvybranější z onoho národa a jsou dobře zpraveni v otázkách mezinárodního práva a vztahů mezi vládami a jsou si vědomi zásadních potřeb světa lidstva v tomto dni. Počet těchto představitelů by měl být v poměru k počtu obyvatel dané země. Volba těchto duší, jež jsou vybrány národní radou, to jest parlamentem, musí být potvrzena horní komorou, kongresem a kabinetem a také prezidentem či panovníkem, aby tito jednotlivci byli zvoleni celým národem a vládou. Nejvyšší tribunál se bude skládat z těchto lidí a veškeré lidstvo tak v něm bude mít podíl, neboť jeden každý z těchto delegátů v plné míře zastupuje svůj národ. Když vydá Nejvyšší tribunál výnos o jakékoli mezinárodní otázce, ať jednohlasně či většinou hlasů, nebude již existovat žádná záminka pro žalobce ani příčina pro námitku obžalovaného. V případě, že by jakákoli z vlád či národů byla při vykonávání nevyvratitelného rozhodnutí Nejvyššího tribunálu nedbalá či liknavá, ostatní národy proti ní povstanou, protože všechny vlády a národy světa jsou zastánci Nejvyššího tribunálu. Uvažte, jak pevně to jsou základy! Leč omezenou a úzce ohraničenou Společností tento účel dosažen nebude tak, jak musí a měl by být. Toť pravda o situaci, jež je zde uvedena.²

Zvažte, jak mocná jsou učení Bahá'u'lláha. V době, kdy byl vězněm v 'Akká a byl dvěma krvežiznivými králi omezován a ohrožován, Jeho učení se navzdory této skutečnosti se vši silou rozšířila po Persii a dalších zemích. Pokud by jakékoli učení či zásada nebo společenství mělo být ohrožováno mocným a krvežiznivým panovníkem, bylo by během velmi krátké doby vyhlazeno. V současné době Bahá'í v Persii a mnoha dalších končinách již padesát let čelí přísným omezením a hrozbě meče a kopí. Tisíce duší již na poli obětování položily své životy a padly za obět meči útisku a krutosti. Tisíce vážených rodin byly rozvráceny a zničeny. Tisíce dětí byly připraveny o otce. Tisíce otců byly oloupeny o své syny. Tisíce matek plakaly a lamentovaly nad svými chlapci, již byli štáti. Veškerý tento útlak a krutost, dravost a krvežiznivost nezdržely a nezabránily šíření Bahá'u'lláhových učení. Každým dnem se šířila více a více a jejich moc a síla se stávaly očividnější.

Může se stát, že nějaký pošetilý jedinec z Peršanů připojí své jméno k obsahu Bahá'u'lláhových desek nebo k vysvětlení poskytnutých v 'Abdu'l-Baháových dopisech a pošle to oné vážené radě. Musíte si být této skutečnosti vědomi, neboť se může stát, že nějaký Peršan, jenž hledá slávu či má jiný úmysl, se chopí veškeré náplně Bahá'u'lláhových desek a vydá je pod svým jménem či jménem svého společenství, jak se před válkou stalo na Světovém kongresu ras v Londýně. Jeden Peršan vzal podstatu Bahá'u'lláhových epištol, zúčastnil se kongresu, svým jménem je přednesl a vydal, přičemž text byl přesným textem Bahá'u'lláha. Některé podobné duše jely do Evropy a do myslí lidí Evropy vnesly zmatek a do úvah některých orientalistů neklid. Tuto skutečnost musíte mít na paměti, neboť nikdo v Persii před tím, než se objevil Bahá'u'lláh, z těchto učení neslyšel ani jediné slovo. Prozkoumejte tuto záležitost, ať je vám jasná a zřejmá. Některé duše jsou jako papoušci. Naučí se jakoukoli notu, kterou uslyší, a zpívají ji, ale sami si nejsou vědomi toho, co pronášejí. V Persii v současnosti existuje sekta, která se skládá z několika duší, jež se nazývají Bábí, které tvrdí, že jsou následovníci Bába, přičemž si Ho nejsou vůbec vědomi. Mají nějaká tajná učení, která jsou v naprostém protikladu k učení Bahá'u'lláha, a v Persii to lidé ví. Ale když tyto duše přijedou do Evropy, svá vlastní učení utají a pronášejí učení Bahá'u'lláhova, neboť ví, že učení Bahá'u'lláha jsou mocná, a oni tedy veřejně prohlašují ona Bahá'u'lláhova učení svým jménem. Co se týče jejich tajných učení, tvrdí, že pocházejí z Bayánu a Bayán je od Bába. Když si opatříte překlad Bayánu, který byl pořízen v Persii, odhalíte pravdu, že učení Bahá'u'lláha jsou v naprostém protikladu k učení této sekty. Střežte se, ať tuto skutečnost nepřehlédnete. Pokud byste chtěli tuto záležitost prozkoumat podrobněji, pozeptejte se v Persii.

² Především odstavce byly publikovány v *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů) (Haifa: Bahá'í World Centre, 1982), číslo 227.

Stručně, když procestujete krajiny světa, dojdete k závěru, že veškerý pokrok je výsledkem sdružení a spolupráce, zatímco zmar je ovocem zášti a nenávisti. Svět lidstva přesto na tuto výstrahu nedbá, ani se neprobouzí z dřímoty nedbalosti. Člověk neustále zapřičiňuje spory, hádky a sváry, aby seřadil kohortu války a se svými legiemi pospíchal do pole krveprolití a řeže.

Zvažte tedy znovu jev spojení a rozkladu, existence a neexistence. Každá stvořená věc v tomto nahodilém světě se skládá z mnohých rozličných atomů a její existence závisí na jejich spojení. Jinými slovy, dojde k propojení jednoduchých prvků, aby z tohoto spojení mohl vzejít samostatný organismus. Na tomto principu je založena existence všech věcí. Ale když je řád narušen, dojde k rozkladu a nastává rozpad a ona věc pak přestane existovat. To jest, zánik všech věcí je způsoben rozkladem a rozpadem. Přitažlivost a spojení mezi rozličnými prvky tudíž přinášejí život a neshody a rozkoly plodí smrt. Tak tedy síly soudržnosti a přitažlivosti ve všech věcech vedou k výskytu plodných výsledků a následků, zatímco odcizení a odloučení věcí vedou k nepokoji a zániku. Prostřednictvím spříznění a přitažlivosti začínají existovat všechny žijící věci jako rostliny, živočichové a lidé, kdežto rozpor a nesvornost přivodí rozklad a zkázu.

Následně to, co přispívá ke sdružení a přitažlivosti a jednotě mezi syny člověka, znamená život světa lidstva a cokoli, co způsobuje rozpor, odmítavost a nepřístupnost, vede ke smrti člověčenstva.

A půjdete-li kolem polí a plantáží, kde vedle sebe bujně rostou rostliny, květiny a sladce vonící byliny, vytvářející vzorec jednoty, je to důkaz skutečnosti, že ona plantáž a zahrada vzkvétají v péči dovedného zahradníka. Ale uvidíte-li, že je ve stavu nepořádku a přebujelosti, usoudíte, že jí chybí průprava schopného farmáře, a tak v ní vyrostl plevel a vikve.

Je tedy zřejmé, že přátelství a soudržnost svědčí o průpravě Pravým učitelem a rozptyl a rozluka jsou důkazem divokosti a nouze o božské vzdělání.

Kritik by mohl namítat, řka, že národy, rasy, kmeny a společenství světa mají odlišné a různorodé obyčeje, zvyky, vkus, povahu, záliby a představy, že názory a myšlenky jsou navzájem v protikladu a jak je tedy možné, aby byla odhalena pravá jednota a mezi lidskými dušemi nastala dokonalá shoda?

V odpověď řekneme, že rozdíly jsou dvojího druhu. Jedny jsou příčinou zániku a jsou jako nevraživost, která existuje mezi válčícími národy a bojujícími kmeny, které se snaží jeden druhého zničit, vyvracejíce si navzájem rodiny, olupující se navzájem o klid a útěchu a rozpoutávající masakr – a to je hodno hany. Ten druhý typ, jenž je projevem rozmanitosti, je podstatou dokonalosti a příčinou výskytu božských darů.

Zvažte květiny v zahradě: ačkoliv se liší druhem, barvou, formou a tvarem, přesto, poněvadž jsou osvěžovány vodami jednoho pramene, oživovány dechem jednoho větru, posilňovány paprsky jednoho slunce, tato rozmanitost zvyšuje jejich půvab a přidává jim na kráse. Když tedy ona sjednocující síla, ten pronikavý vliv Slova Božího zapůsobí, rozdíly obyčejů, mravů, zvyků, představ, názorů a letory zkrášlí svět lidstva – a to je hodno chvály. Tato rozmanitost, tento rozdíl je jako přirozeně stvořená různost a pestrost údů a orgánů lidského těla, neboť každý z nich přispívá ke kráse, výkonnosti a dokonalosti celku. Když se tyto různé údy a orgány dostanou pod působení svrchované duše člověka a moc duše prostoupí údy a ústrojí, žíly a tepny těla, pak odlišnost utužuje harmonii, rozmanitost posiluje lásku a mnohočetnost je největším činitelem součinnosti.

Jak nelibivé by pro oko bylo, kdyby všechny květiny a rostliny, listy a květy, plody a větve a stromy oné zahrady měly stejný tvar a barvu! Rozmanitost zabarvení, formy a tvaru zahradu obohacuje a zdobí a zlepšuje její dojem. Podobně, když jsou dohromady pod moc a vliv jedné ústřední síly svedeny rozmanité odstíny myšlení, temperamentu a charakteru, bude odhalena a projevena krása a nádhera lidské dokonalosti. Nic než nebeská mohoucnost Slova Božího, které vládne skutečností všech věcí a přesahuje je, není schopno sladit rozdílné myšlenky, smýšlení, představy a přesvědčení dětí člověka. Vpravdě, je ve všech věcech pronikavou mocí, je schopno pohnout dušemi, spojit a usměrňovat svět lidstva.

Chvála budiž Bohu, skvělost Slova Božího dnes ozářila každičký obzor a duše ze všech sekt, ras, kmenů, národů a společenství se setkaly ve světle jednoho Slova, shromážděny, sjednoceny a domluveny v dokonalé harmonii.

Před nějakou dobou, během války, byl napsán dopis ohledně učení Bahá'u'lláha, jenž může být vhodným dodatkem k této epištole.³

Ó NÁRODY světa! Vyšlo Slunce pravdy, aby ozářilo celou zem a duchovností oživilo společenství člověka. Chvályhodné jsou jeho ovoce a účinky, hojné jsou svaté důkazy, jež pochází z této milosti. Toto je ryzí milosrdenství a nejčistší štědrost; světlo pro svět a všechny jeho národy; soulad a přátelství a láska a pospolitost; vskutku je to soucit a jednota a konec cizoty; je to být se všemi na zemi jako jeden, v plné důstojnosti a svobodě.

Požehnaná krása praví: „Jste ovocem jednoho stromu, listy jedné větve.“ On takto přirovnal tento svět bytí k jedinému stromu a všechny národy světa k jeho listům a květům a plodům. Větev potřebuje rozkvést a list a plod vzkvétat a na vzájemném propojení všech částí tohoto stromu světa závisí, jak se bude listu a květu dařit a jak sladké bude ovoce.

Z toho důvodu si musí všechny lidské bytosti navzájem intenzivně pomáhat a ucházet se o věčný život. Z toho důvodu se musí milovníci Boha v tomto nahodilém světě stát milosrdenstvím a požehnáním, které bylo sesláno oním dobrotivým Králem viděné i neviděné říše. Necht' očistí svůj zrak a zří celé lidstvo jako listy a květy a plody stromu bytí. Necht' se neustále zabývají tím, že konají dobrotivou věc pro jednoho ze svých bližních, věnují někomu lásku, pozornost, ohleduplnou pomoc. Necht' na nikoho nepohlížejí jako na svého nepřítele ani jako na někoho, kdo jim přeje něco zlého, nýbrž ať celé lidstvo pokládají za své přátele; považující cizince za důvěrného druhu, neznámého člověka za společníka, nepodléhající predsudkům, nečiníce žádných rozdílů.

V tomto dni je na Prahu Pána upřednostňován ten, kdo nechává kolovat kalich věrnosti; kdo dokonce i svým nepřátelům dává klenot štědrosti a dokonce i svému padlému utiskovateli podá pomocnou ruku; on je tím, kdo bude dokonce i nejlítějším ze svých soků milujícím přítelem. Toto jsou učení Požehnané krásy, toto jsou rady Největšího jména.

Ó vy, drazí přátelé! Svět je ve válce a lidské plémě zažívá mučivou úzkost a smrtelné boje. Vládu převzala temná noc nenávisti a zastřela světlo dobré víry. Národy a pokolení země zaostřily své drápy a vrhají se jeden na druhého. Jsou ničeny samé základy lidského rodu. Tisíce domácností bloudí, oloupeny o své domovy, a každým rokem se na zaprášených bitevních polích tisíce a tisíce lidských bytostí topí ve vlastní krvi. Stany života a radosti jsou strženy. Generálové vykonávají svůj generálský úřad, chvástajíce se krví, kterou prolili, soutěžíce navzájem v podněcování k násilí. „Tímto mečem,“ říká jeden z nich, „jsem stál jeden lid!“ A jiný praví: „Srazil jsem jeden národ k zemi!“ A ještě další: „Svrhl jsem jednu vládu!“ Takovými věcmi se lidé pyšní, takovými se chlubí! Láska a spravedlivost, ty jsou všude haněny, a souladem a oddaností pravdě, těmi se pohrdá.

Víra Požehnané krásy povolává lidstvo do bezpečí a lásky, k přátelství a míru; svůj svatostánek vztyčila na výšinách země a svou výzvu směřovala všem národům. Pročež, ó vy, již jste milovníky Boha, poznejte hodnotu této drahocenné Víry, podrobte se jejím učení, kráčejte touto trasou, která je načrtnuta rovně, a ukazujte lidem tuto cestu. Pozvedněte svůj hlas a pějте píseň Království. Tato nařízení a rady milujícího Pána šířte do široka do daleka, ať se tento svět změní v jiný svět a tato temná země je zalita světlem a mrtvé tělo lidstva povstane a žije; ať každá duše skrze svatý dech Boha požádá o nesmrtelnost.

³ Tato dodatková část je publikována v *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Výběr z 'Abdu'l-Baháových spisů) (Haifa: Bahá'í World Centre, 1982), číslo 1.

Záhy budou vaše rychle ubíhající dny minulostí a sláva a bohatství, potěchy, radosti poskytované touto haldou smetí, světem, zmizí beze stopy. Přivolejte tedy lidi k Bohu a vyzvěte lidstvo, aby následovalo příkladu Shromáždění na výsostech. Buďte milujícími otci pro sirotky a útočištěm pro bezradné a pokladnicí pro chudé a lékem pro choré. Buďte pomocníky každé oběti útisku, ochránci znevýhodněných. Vždy přemýšlejte o tom, jak pro každého člena lidského rodu vykonat nějakou úsluhu. Nedbejte na odpor a odmítnutí, na pohrdání, nepřátelství, nespravedlnost: jedněte způsobem opačným. Buďte upřímně laskaví, nejenom zdáním. Necht' každý z milovaných Boha svou pozornost soustředí na toto: aby byl člověku Pánovým milosrdenstvím; aby byl Pánovou milostí. Necht' udělá pro každého, jehož cestu zkříží, něco dobrého a je mu prospěšný. Necht'lepší charakter každého a všech a přeorientuje myslí lidí. Tímto způsobem se světlo božského vedení rozzáří a Boží požehnání budou ochraňovat celé lidstvo: neboť láska je světlo, lhostejno v jakém příbytku přebývá; a nenávisť je temnotou, lhostejno kde si hnízdo postaví. Ó přátelé Boha! Ať může být skryté Tajemství odkryto a tajná podstata všech věcí odhalena, usilujte, abyste onu temnotu zahnali na věky věků.